

(Urmare din pag. a III-a)

tatea burghezo-moşierească, exploatarea omului de către om şi s-au pus bazele dezvoltării industriei socialiste şi a celorlalte domenii de activitate.

A trebuit o perioadă îndelungată, până în 1962, pentru înfăptuirea cooperativizării agriculturii, care a marcat trecerea întregii ţărâni şi a agriculturii româneşti pe calea socialistă. O dată cu aceasta, s-a încheiat în linii generale procesul de organizare pe baze socialis-

te a întregii economii naţionale. Dar aceasta a pus năvala dezvoltării pe calea socialistă a patriei noastre.

România continuă, şi după încheierea procesului de organizare pe baze socialiste a economiei, să rămână o ţară slab dezvoltată.

Este bine cunoscut că în această perioadă s-au manifestat cu putere o serie de concepţii greşite, subaprecierea forţei şi capacităţii clasei muncitoare, a poporului român, s-au comis o serie de

greşeli grave şi încălcări ale legalităţii socialiste care, fără nici o îndoială, au adus mari prejudicii socialismului în patria noastră.

Partidul a avut însă forţa necesară şi a lăsat aceste stări de lucruri negative, a asigurat trecerea la fărâşirea noului orînduiri sociale, în concordanţă cu realităţile patriei noastre, asigurând astfel marile transformări pe care le-a cunoscut România şi ridicarea ei la actualul nivel de dezvoltare economică-socială. (Aplauze puternice, prelungite).

este necesar, asigurând baza tehnico-materială pentru înfăptuirea cu succes a obiectivelor noului revoluţiî agrare. Cu această bază tehnico-materială puternică, agricultura noastră socialistă, de stat şi cooperatistă, a putut să realizeze o creştere însemnată a producţiei — de peste 10 ori faţă de 1945 — din care de peste 6 ori după Congresul al IX-lea, iar în acest an, înfăptuind obiectivele noului revoluţiî agrare, s-a putut realiza cea mai mare producţie de cereale din istoria României, de peste 60 milioane tone, ceea ce face ca ţara noastră să se numere printre primele ţări din lume în ce priveşte producţia de cereale pe hectar şi locuitor. (Aplauze puternice).

În acelaşi timp, s-au alocat investiţii importante pentru transporturi, telecomunicaţii, silvicultură, construcţii, circulaţia mărfurilor şi altele, care au reprezentat, pe întreaga perioadă, 885 miliarde lei, din care peste 828 miliarde lei după 1965.

O atenţie deosebită s-a acordat construcţiei de locuinţe, extinderii şi modernizării bazei materiale a învăţămîntului, culturii, ocrotirii sănătăţii şi altor activităţi sociale, alocîndu-se, în perioada 1945—1990, circa 772 miliarde lei, din care peste 706 miliarde lei în perioada după Congresul al IX-lea al partidului.

Ca rezultat al dezvoltării generale a forţelor de producţie, al alocării unui procent important, de peste 30 la sută, din venitul naţional pentru fondul de dezvoltare şi acumulare, după Congresul al IX-lea al partidului, auvia naţională va fi, în 1990, de circa 5 660 miliarde lei, faţă de numai 252 miliarde lei în 1945 şi de 810 miliarde lei în 1965.

În cadrul acesteia, fondurile fixe înregistrează o creştere de 22 de ori pe întreaga perioadă, din care de 19 ori după 1965.

Dezvoltarea puternică a forţelor de producţie, a industriei, agriculturii şi celorlalte ramuri de activitate, pe baza celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii, s-a putut realiza datorită existenţei proprietăţii întregului popor şi proprietăţii cooperatiste asupra mijloacelor de producţie.

Este suficient să comparăm ca reprezentau fondurile fixe în 1945, ca rezultat al întregii dezvoltări anterioare, şi ca reprezintă acestea astăzi, după o perioadă de numai 40 de ani de construcţie socialistă, din care cea mai mare parte sînt realizate după Congresul al IX-lea al partidului, cînd s-a acţionat cu fermitate pentru asigurarea condiţiilor necesare dezvoltării puternice a bazei tehnico-materială a societăţii noastre socialiste.

Pe baza realităţilor, se poate afirma cu toată tăria că numai şi numai proprietatea socialistă a întregului popor şi cooperatistă a asigurat ridicarea României la stadiul actual de dezvoltare economică-socială, de bunăstare materială şi spirituală a poporului. (Aplauze puternice, prelungite).

Este sigur că, asigurată, totodată, realizarea unei concordanţe cu marile deprinderi înra forţele de producţie şi relaţiile sociale — factori hotărîtori în procesul construcţiei cu succes a noului orînduiri sociale.

O dată cu dezvoltarea generală a forţelor de producţie, s-a acordat o atenţie deosebită repartiţiei raţionale a industriei şi celorlalte ramuri în toate judeţele şi zonele patriei noastre.

În perioada 1945—1990 se realizează circa 11 mil de capacităţi de producţie importante, din care 9 650 după cel de-al IX-lea Congres al partidului. În amplasarea acestora s-a urmărit ca, o dată cu dezvoltarea tuturor zonelor, să se acorde o atenţie şi un ritm mai accelerat celor rămase în urmă, ceea ce a determinat ridicarea nivelului economico-social al tuturor judeţelor.

Ca rezultat al dezvoltării industriei, a celorlalte domenii şi ramuri pe întreg teritoriul ţării, gruparea judeţelor după volumul activităţii economice totale pe un locuitor s-a modificat astfel:

Volumul activităţii economice totale pe un locuitor	Număr de judeţe	
	1965	1990
Pînă la 20 mil lei	7	—
Între 20—40 mil lei	27	—
Între 40—60 mil lei	6	—
Între 60—80 mil lei	1	—
Între 80—100 mil lei	—	12
Între 100—150 mil lei	—	21
Peste 150 mil lei	—	8

Oricine vizitează România se poate convinge cu uşurinţă cit de profunde au fost transformările în dezvoltarea tuturor judeţelor, a întregii ţări. Repartizarea

judicioasă a forţelor de producţie pe întregul teritoriu constituie, astăzi, fundamentul trunic al asigurării construcţiei socialiste în ţara noastră, al manifestării deplinei egalităţi în drepturi pentru toţi cetăţenii, fără nici o deosebire, al ridicării gradului de civilizaţie al tuturor judeţelor şi localităţilor patriei noastre — cerinţă obiectivă pentru fărâşirea cu succes a socialismului. (Aplauze puternice, prelungite).

Stimaţi tovarăşi,

Puternica dezvoltare a forţelor de producţie, creşterea producţiei industriale, agricole şi a celorlalte sectoare au dus la profunde schimbări în structura socială.

Astăzi, clasa muncitoare, ţărâniimea şi intelectualitatea reprezintă forţele fundamentale ale societăţii socialiste româneşti, care, în deplină unitate, înfăptuiesc programele de dezvoltare economică-socială şi asigură înaintarea fermă a patriei noastre pe noi culmi de progres şi civilizaţie.

Este necesar de subliniat că în această perioadă a avut loc o puternică creştere a productivităţii muncii, ceea ce a asigurat sporirea continuă a eficienţei şi rentabilităţii în toate domeniile de activitate. Într-adevăr, în timp ce numărul personalului muncitor a sporit de peste 6 ori, producţia industrială a crescut de peste 145 de ori demonstrând cu putere înalta creştere a productivităţii muncii, ca rezultat al organizării moderne, ştiinţifice a producţiei, al mecanizării şi automatizării, al ridicării gradului de calificare al oamenilor muncii, din toate domeniile de activitate.

Succese importante au fost obţinute, în toată această perioadă, în dezvoltarea puternică a învăţămîntului de toate gradele, lichidîndu-se de mult analfabetismul, moştenit de la regimul burghezo-moşieresc şi dezvoltîndu-se puternic învăţămîntul obligatoriu de 10 ani, iar din acest an se va generaliza învăţămîntul de 12 ani, pentru întregul tînet.

În acelaşi timp, a cunoscut o puternică dezvoltare învăţămîntul superior, care asigură cadrele de specialitate pentru toate ramurile moderne. Legarea strînsă a învăţămîntului cu producţia, cu cercetarea, preocuparea continuă de ridicare a nivelului învăţămîntului pe baza celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii moderne, ale cunoaşterii umane în general au avut un rol de importanţă hotărîtoare în întreaga dezvoltare a patriei noastre, în construcţia cu succes a socialismului.

De asemenea, trebuie să subliniem marile realizări obţinute în această perioadă, îndeosebi după Congresul al IX-lea al partidului, în dezvoltarea puternică a ştiinţei, a cercetării ştiinţifice în toate domeniile de activitate.

Trebuie să subliniem că marile realizări în dezvoltarea generală a patriei noastre — a industriei, agriculturii, a celorlalte ramuri — sînt strîns legate de intensificarea activităţii de cercetare, de promovare a înfrînzării a noulor cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii în toate domeniile, de ridicare generală a nivelului de cultură şi educaţie al tuturor oamenilor muncii, al întregului nostru popor. (Aplauze puternice, prelungite).

Stimaţi tovarăşi,

Acordînd o atenţie deosebită realizării fondului de dezvoltare şi acumulare ca una din condiţiile hotărîtoare pentru progresul puternic şi ridicarea nivelului de civilizaţie şi al bunăstării generale a poporului, partidul şi guvernul nostru au asigurat, în întreaga perioadă de după Congresul al IX-lea al partidului, alocarea a circa 67—70 la sută din venitul naţional pentru fondul de consum.

Aceasta a asigurat majorarea fondului de retribuire de 34 de ori faţă de 1950. Pe această bază s-a asigurat creşterea retribuiţiei medii de aproape 10 ori, s-a acţionat cu toată hotărîrea pentru aplicarea fermă a principiilor socialiste de retribuire, s-a asigurat un raport echilibrat pentru etapa actuală dintre retribuiţiile micii şi retribuiţiile mari, reducîndu-se raportul între retribuiţiile mari şi cele mici de la aproape 1 la 23 în 1950 la 1 la 4,7 în prezent.

Au crescut, de asemenea, veniturile ţărâniimii, care numai din sectorul cooperatist reprezintă astăzi circa 62 miliarde lei.

Am introdus ferm principiul acordului global, al participării la beneficii, pornind de la asigurarea veniturilor tuturor categoriilor oamenilor muncii în raport de muncă şi activitatea depusă, pe baza principiului socialist „nici pline fără muncă, dar nici muncă fără pline”.

Putem afirma că principiile de retribuire în industrie, în celelalte sectoare, precum şi în agricultură corespund pe deplin perioadei de construcţie socialistă din ţara noastră, principiilor echităţii şi eticii socialiste, asigurării unor condiţii de muncă şi de viaţă cit mai bune pentru toţi cetăţenii patriei noastre. (Aplauze puternice, prelungite).

Este adevărat că la noi nimeni nu se mai poate îmbogăţi fără muncă, şi au dreptate cei care ne critică că nu dăm libertate pentru bogăţi, dar nu o vom da niciodată, însă nu mai avem nici săraci, şi nici nu mai vrem să avem săraci în România! Să avem un popor liber, cu o viaţă bună, egală! (Aplauze şi urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceauşescu şi poporul!”).

Totodată, desfacea de măruri cu amănuntul prin comerţul socialist se ridică în acest an la circa 315 miliarde lei, fiind de 18,5 ori mai mare decît în 1950. Consumul alimentar a crescut de la 1 800 de calorii zilnice pe locuitor în 1950, la circa 3 300 calorii în prezent, România înscindîndu-se între ţările cu un bun consum din punctul de vedere al necesităţilor fiziologice.

În acelaşi timp, au crescut puternic cheltuielile social-culturale, finanţate de la bugetul de stat, de la 3,4 miliarde lei în 1950 la 20,9 miliarde în 1965 şi la circa 111 miliarde în 1990, ceea ce reprezintă o creştere de aproape 33 de ori.

Totodată, partidul nostru a acordat o atenţie deosebită construcţiilor de locuinţe, alocînd mijloacele necesare care au asigurat construirea a circa 3 milioane de apartamente, din care 2,6 milioane după 1965.

S-au alocat, de asemenea, mijloacele necesare pentru dezvoltarea de spitale, dispensare, scoli, centre de educaţie şi cultură, baze sportive şi altele, care asigură condiţii tot mai bune de viaţă pentru toţi locuitorii patriei noastre.

Practic, astăzi peste 82 la sută din populaţia oraşelor locuieşte în case noi, iar din Bucureşti — circa 90 la sută. Ponderea populaţiei urbane a crescut de la 22 la sută în 1945 la peste 53 la sută în acest an.

În mod sintetic, îmbunătăţirea nivelului de trai al întregului popor se reflectă în faptul că durata medie a vieţii s-a mărit de la 42 de ani în perioada antebelică, la circa 70 de ani în prezent.

Putem afirma cu îndreptăţită mîndrie că, în anii construcţiei socialismului, îndeosebi după Congresul al IX-lea al partidului, a avut loc o creştere puternică a nivelului de trai material şi spiritual al poporului — ceea ce demonstrează cu putere că partidul nostru acţionează cu toate forţele pentru a realiza felul suprem al politicii sale, esenţa societăţii socialiste multilaterale dezvoltate, de ridicare a bunăstării materiale şi spirituale a poporului, de a-i asigura o viaţă demnă, fericită, în deplină libertate şi independenţă. (Aplauze şi urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceauşescu şi poporul!” „Ceauşescu reales, la al XIV-lea Congres!”).

Dezvoltarea puternică a economiei naţionale a creat condiţiile participării active a României la diviziunea internaţională a muncii, la schimbul de valori materiale şi spirituale cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială.

Merită să subliniem faptul că, faţă de 1950, volumul total al comerţului exterior a fost, în 1965, de 5 ori mai mare, şi va fi de circa 53 de ori mai mare în 1990, din care exportul de 72 de ori.

Toate acestea demonstrează cu putere forţa economiei româneşti, participarea sa activă la colaborarea internaţională, cu ţările socialiste, cu ţările în curs de dezvoltare, precum şi cu statele capitaliste dezvoltate, cu toate ţările, fără deosebire de orînduire socială.

Ca rezultat al întregii activităţi economice-sociale, venitul naţional a crescut, faţă de 1945, de 7 ori în 1965, şi va fi de 43—44 de ori mai mare în 1990.

Pe această bază am asigurat alături de creşterea fondului de consum, cit şi a fondului de acumulare şi dezvoltare, progresul general al patriei noastre, fărîşirea cu succes a socialismului în România. (Aplauze şi urale puternice; se scandează îndelung „Ceauşescu — P.C.R.!” „Ceauşescu şi poporul!” „Ceauşescu — România, stîma noastră şi mîndria!”).

Viaţa, realitatea demonstrează cu putere că numai şi numai în condiţiile socialismului poporul nostru a putut lăbda înăpoierea moştenită de la vechile orînduiri sociale şi ca rezultat al dominaţiei străine, că socialismul reprezintă garanţia prezentului şi viitorului luminos al întregii noastre naţiuni. (Aplauze puternice, prelungite).

Pentru toate aceste măreţe realizări, acum, la al XIV-lea Congres al partidului, la acest minunat bilanţ de măreţe înfăptuiri, doresc să adresez clasei muncitoare, ţărâniimii, intelectualităţii, tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate, întregului nostru popor, în numele Congresului — marele forum al comunistilor — cele mai calde felicitări şi urarea de a obţine noi şi noi împliniri şi realizări pe calea ridicării României pe noi trepte de progres şi civilizaţie! (Aplauze puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceauşescu reales, la al XIV-lea Congres!”).

Bilanţul marilor realizări obţinute de poporul nostru, sub conducerea partidului, în dezvoltarea economică-socială, în ridicarea nivelului general de civilizaţie, demonstrează cu puterea faptelor de netăgăduit că România a străbătut mai multe etape de dezvoltare economică-

(Continuare în pag. a V-a)

VI. CONGRESUL AL IX-LEA AL PARTIDULUI — EVENIMENT DE IMPORTANŢĂ ISTORICĂ ÎN ACTIVITATEA PARTIDULUI ŞI POPORULUI NOSTRU

Stimaţi tovarăşi,

În aceste împrejurări a avut loc Congresul al IX-lea al partidului, care — pe baza analizei critice, autocritice a activităţii de 20 de ani de construcţie socialistă — a pus cu desăvîrşire capăt stărilor negative, abuzurilor, ilegalităţilor şi a restabilirii încrederii în forţele partidului, ale clasei muncitoare, ale întregului nostru popor, redînd întregii naţiuni încrederea în forţele proprii, sentimentul demnităţii, al hotărîrii de a înfăptui neabătut, pe baza principiilor socialismului ştiinţific, ale materialismului dialectic şi istoric, noua orînduire socială, în care poporul constituie factorul fundamental, de a realiza socialismul cu poporul şi pentru popor! (Urale şi aplauze puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceauşescu şi poporul!”).

Este meritul istoric al Congresului al IX-lea de a fi pus capăt concepţiilor şi practicii străine socialismului, de copiere şi plonconier în faţa a tot ce era străin, de a fi renunţat cu hotărîre la

asa-zisul „model unic” obligatoriu pentru construcţia societăţii socialiste şi a fi proclamat principiul realizării socialismului pe baza legilor obiective şi a principiilor socialismului ştiinţific, corespunzător voinţei şi realităţilor din patria noastră, pornind de la faptul că noua orînduire se realizează în mod diferit de la o ţară la alta, de la o etapă la alta. (Aplauze puternice).

În acelaşi timp, Congresul a pus capăt cu hotărîre dogmatismului, conservatorismului, închistării în gîndire şi activitate, stabilind obiectivul perfecţionării conducerii procesului de construire a noului orînduiri, aşezării clare a întregii activităţi pe baza autoconducerii, autogestiei, autofinanţării, asigurînd aplicarea fermă a cuceririlor ştiinţei şi tehnicii în toate domeniile, ca o cerinţă legică a fărîşirii cu succes a socialismului.

Încă la Congresul al IX-lea s-a subliniat cu toată fermitatea necesitatea dezvoltării largi a democraţiei muncitoreşti-revoluţionare, de a găsi noi şi noi forme democratice de participare a clasei mun-

citoare, a ţărâniimii, a intelectualităţii, a tuturor categoriilor sociale, a întregului popor la conducerea tuturor sectoarelor de activitate.

Se poate afirma cu deplină temei, fără teama de a greşi, că Congresul al IX-lea al partidului a constituit un eveniment de importanţă epocală în activitatea partidului, a poporului nostru, în dezvoltarea şi perfecţionarea construcţiei socialiste, corespunzător cu realităţile din România. (Aplauze şi urale puternice; se scandează îndelung „Ceauşescu — P.C.R.!”).

Fără hotărîrile Congresului al IX-lea al partidului, fără această nouă orientare revoluţionară, care presupune aplicarea fermă a principiilor socialismului în toate domeniile de activitate, nu am fi putut obţine marile realizări pe care le avem astăzi, nu am fi putut înfăptui cu succes socialismul şi trece la fărîşirea societăţii socialiste multilaterale dezvoltate! (Urale şi aplauze puternice; se scandează îndelung „Ceauşescu şi poporul!” „Ceauşescu reales, la al XIV-lea Congres!”).

VII. STADIUL ACTUAL AL DEZVOLTĂRII SOCIETĂŢII SOCIALISTE ROMÂNEŞTI

Pentru a înţelege bine acest adevăr şi realitatea de astăzi, mă voi referi la indicatorii sintetici ai dezvoltării econo-

mico-sociale a României, în perioada 1945—1990.

Din datele cuprinse în acest tabel reiese cu toată claritatea care era situa-

ţia României în 1945 — iar pentru unele domenii — din 1950, de cînd avem datele necesare — şi cum s-a dezvoltat, în toată această perioadă, ţara noastră.

— preţuri comparabile —

	Date absolute				1945=1	
	1945	1965	1988	1990 (plan)	1965	1990 (plan)
Populaţia — mil locuitori	15 740	19 027	23 054	23 345 ¹⁾	1,21	1,48
Populaţia activă — mil persoane	7 900	9 974	11 070	11 500	1,26	1,46
Numărul de personal muncitor — mil	1 300	4 305,3	7 842,6	7 990	3,31	6,15
Produsul social — miliarde lei	64,6	452,2	2 084,6	2 500	7	38,7
Venitul naţional — miliarde lei	23,2	162,8	794,7	1 015	7	43,8
Producţia industrială — miliarde lei	11,7	198,2	1 411,6	1 042	17	44,9
Producţia globală agricolă — miliarde lei	25,4	91,2	245,6	1 712	3,6	10,8
Avuţia naţională acumulată — miliarde lei	252	810	5 178	5 687	3,2	22,5
Fonduri fixe — miliarde lei	166,3	509	3 367,7	3 750	3,1	22,5

¹⁾ La sfîrşitul anului

	Date absolute				1950=1	
	1950	1965	1988	1990 (plan)	1965	1990 (plan)
Productivitatea muncii în industria republicană calculată pe baza producţiei-marfă — mil lei pe o persoană	27,5	92,7	370	450—452	3,4	16,4
Volumul comerţului exterior — miliarde lei	9,2	44,4	376,2	485,3	4,8	53
Export — miliarde lei	4,7	24,6	243,1	340	5,2	72
Desfaceri de mărfuri cu amănuntul — miliarde lei	17	78,7	308	319,8—320,8	4,6	18,8—18,9
Fondul de retribuire — miliarde lei	10,1	57,2	293,2	341,7	5,7	34
Retribuţia medie netă a personalului muncitor — lei lunar	337	1 028	2 946—3 135 ¹⁾	3 300	3,1	9,8
Veniturile totale ale ţărâniimii cooperatiste — miliarde lei	—	28,4	59,5	61,6	—	2,17 ²⁾
Cheltuielile social-culturale finanţate de la bugetul de stat — total — miliarde lei	3,4	20,9	100,6	110,8	6,1	32,6
— pe locuitori — lei	211	1 100	4 362	4 745	5,2	22,8
— pe familie — lei	760	3 530	13 600	14 900	4,6	19,6

¹⁾ La sfîrşitul anului

²⁾ Faţă de 1965

Dacă ne referim la situaţia din 1965 se poate constata că, într-adevăr, s-au obţinut unele realizări importante, care însă nu erau în concordanţă cu necesităţile progresului economico-social şi ridicării nivelului general de dezvoltare al patriei.

Această situaţie s-a datorat şi faptului că fondul de dezvoltare a fost, într-o perioadă, în general, redus, ajungînd chiar la 17 la sută din venitul naţional, ceea ce nu a asigurat mijloacele necesare pentru dezvoltarea generală a patriei noastre. Se poate constata uşor

că, dacă am fi continuat în acelaşi ritm, am fi obţinut o dublare sau cel mult o creştere de 1,5 ori faţă de 1965 — ceea ce ar fi determinat ca România să rămînă, practic, şi astăzi o ţară slab dezvoltată.

VIII. MARILE REALIZĂRI OBTINUTE DE POPORUL ROMÂN ÎN CONSTRUCŢIA SOCIALISTĂ, ÎNDEOSEBI ÎN PERIOADA DE DUPĂ CONGRESUL AL IX-LEA

Datele de mai sus pun cu putere în evidenţă justetea hotărîrilor şi orientărilor Congresului al IX-lea al partidului privind fondul de dezvoltare şi acumularea, de cel puţin 30—33 la sută din venitul naţional, care a constituit factorul determinant al progresului realizat de România după Congresul al IX-lea.

Este necesar să subliniem că în 20 de ani, din 1945 pînă în 1965, s-au alocat pentru fondul de dezvoltare circa 400 miliarde lei, în timp ce în perioada 1966—1990, avînd în vedere şi prevederile de investiţii pentru anul viitor, s-au alocat peste 5 000 miliarde lei.

Din totalul fondului naţional de dezvoltare, investiţiile au reprezentat în cei 20 de ani — 1945—1965 — circa 340 miliarde de lei, iar din 1966 pînă în 1990 acestea se ridică la peste 4 300 miliarde lei.

Din totalul investiţiilor, circa 2 300 miliarde lei au fost alocate pentru realizarea unei puternice industrii socialiste, moderne.

Ca urmare a acestei puternice dezvoltări, se poate spune că nu există domenii mai importante în care industria românească să nu realizeze produse de înaltă tehnicitate şi complexitate, competitive cu cele mai bune pe plan mondial. Numai pe această bază s-a asigu-

rat ca la sfîrşitul actualului cincinal industria patriei noastre să fie de peste 145 de ori mai mare decît în 1945, din care de 128 de ori realizată după cel de-al IX-lea Congres al partidului. (Aplauze puternice).

Putem declara cu toată hotărîrea că numai datorită dezvoltării puternice a forţelor de producţie, a industriei şi agriculturii, a celorlalte ramuri de activitate s-a lăsat răminerea în urmă în care se găsea ţara noastră acum 45 de ani şi s-a asigurat ridicarea nivelului de dezvoltare economică generală, a gradului de civilizaţie materială şi spirituală a întregului popor, întărirea forţei, independenţei şi suveranităţii României. (Aplauze şi urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceauşescu şi poporul!” „Ceauşescu — eroism, România — comunism!”).

Realitatea, viaţa — adevăratul judecător — au înfirmat concepţia din trecut, dar care şi-a găsit anumiţi susţinători şi în anii construcţiei socialismului, după care România trebuia să rămînă o ţară eminentement agrară, precum şi concepţia înăpoiată, reacţionară care afirma că poporul român nu va fi în stare să realizeze o industrie modernă, dezvoltată.

Acum putem afirma cu îndreptăţită mîndrie că viaţa, realitatea au demon-

strat forţa clasei muncitoare, a poporului nostru, dezvoltat stăpîn pe destinele sale, de a realiza o industrie superioară, de a-şi asigura dezvoltarea economică-socială şi de a fărîşii cea mai dreaptă societate din lume.

În acelaşi timp, după cum este bine cunoscut, Congresul al IX-lea a combătut concepţia de subapreciere a agriculturii şi a restabilirii rolului şi importanţei agriculturii ca una din ramurile de bază ale economiei naţionale, pornind de la faptul că atît dezvoltarea industriei, cit şi a agriculturii reprezintă cerinţe legitime ale dezvoltării economico-socială a oricărei societăţi, şi cu atît mai mult a socialismului, că nu se poate realiza fărîşirea cu succes a socialismului fără a asigura dezvoltarea puternică atît a industriei, cit şi a agriculturii, a unei agriculturi socialiste de înaltă productivitate şi eficienţă. (Aplauze puternice).

Pornind de la această concepţie ştiinţifică, din fondul de dezvoltare economică-socială s-au alocat agriculturii mijloace foarte importante.

În primii 20 de ani — 1945—1965 — s-au alocat circa 56 miliarde lei pentru agricultură, iar din 1966 pînă în 1990, peste 650 miliarde lei. Pe această bază s-au realizat programul de irigaţii, de amenajări funciare, puternica dotare cu tractoare şi maşini agricole, cu tot ce

IX. CINCINALUL 1986-1990 — PARTE INTEGRANTĂ A BILANŢULUI ÎNĂPTUIRILOR ISTORICE DIN ANII CONSTRUCŢIEI SOCIALISTE

Stimaţi tovarăşi,

În bilanţul prezentat se cuprind şi realizările cincinalului 1986—1990.

În înfăptuirea obiectivelor stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului, în cincinalul al 8-lea au avut loc profunde transformări în întreaga dezvoltare a ţării, punîndu-se în centrul activităţii dezvoltarea intensivă, înfăptuirea obiectivelor noului revoluţiî tehnico-ştiinţific şi noul revoluţiî agrare, aplicarea fermă a programelor de modernizare şi organizare ştiinţifică a producţiei, a principiilor autoconducerii, autogestiei, autofinanţării, pe baza programelor, a normelor privind întreaga activitate economică-financiară.

Sînt cunoscute prevederile şi realizările de pînă acum în acest cincinal, care, împreună cu planul pe 1990, vor asigura creşterea producţiei industriale cu circa 40 la sută.

<